

Arrest

nr. 337 888 van 16 december 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. MOSKOFIDIS
Eindgracht 1
3600 GENK

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nigeriaanse nationaliteit te zijn en wettelijk vertegenwoordigd door zijn moeder X, op 4 augustus 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 juli 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 16 oktober 2025 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 24 oktober 2025.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 11 oktober 2021 diende verzoekers moeder een verzoek om internationale bescherming in. Zij werd op 12 februari 2024 gehoord op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS). Op 9 augustus 2024 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, die conform artikel 57/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) ook voor verzoeker als vergezellende minderjarige van toepassing was. Verzoekers moeder diende tegen deze beslissing een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest nr. X van 24 januari 2025 verwierp de Raad voormeld beroep.

1.2. Op 11 februari 2025 dient verzoeker in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Op 26 maart 2025 wordt verzoekers moeder in diens plaats gehoord op het CGVS.

1.3. De commissaris-generaal neemt op 22 juli 2025 een beslissing waarbij het beschermingsverzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard, dit op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Je bent op (...) 2019 geboren te Neustadt, Duitsland, en beschikt over de Nigeriaanse nationaliteit. Je behoort tot de Yoruba etnie. Jouw moeder, K. J. (CG ...), zou Nigeria in oktober 2014 hebben verlaten en diende op 11 oktober 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Voor dit verzoek werd op 09 augustus 2024 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, dat op basis van artikel 57/1, § 1 van de wet van 15 december 1980 ook voor jou als vergezellende minderjarige van toepassing is. Op 03 september 2024 ging jouw moeder in beroep tegen deze beslissing bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (verder: RvV), die op 24 januari 2025 een arrest (Nr. 320652) velde dat besloot tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg een eindbeslissing in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.

Op 11 februari 2025 diende je in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Jouw moeder vertelt daarbij dat je bij terugkeer naar Nigeria binnen jouw gemeenschap beschouwd zult worden als bastaard, omdat jouw vader niet gekend is en je moeder als alleenstaande moeder zou terugkeren. Ze vreest dat jij hierdoor gepest zult worden, tribal marks toegediend zult krijgen en zal moeten deelnemen aan rituelen. Door het gebrek aan een vaderfiguur vreest zij ook dat je in het crimineel milieu zal belanden. Ze is van mening dat je hier een betere toekomst zult hebben en dat je stress zult ervaren als je je leven hier in België dient achter te laten.

Jouw moeder legt in jouw naam een attest van jouw school in Spa, België, neer en documenten die staven dat jij lid bent van de Royal Spa Football Club.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd jouw moeder, en tevens jouw voogd, K. J., gehoord in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming aangezien je wegens jouw jonge leeftijd nog niet over de capaciteiten of het onderscheidingsvermogen beschikt om een persoonlijk onderhoud af te leggen (artikel 57/5ter, §2, 2° en/of 57/6, §3, 2de lid Vreemdelingenwet).

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

In dit geval blijkt uit jouw administratieve dossier en uit de verklaringen van jouw moeder op het Commissariaat-generaal echter niet dat je eigen feiten aanhaalde die een afzonderlijk verzoek in jouw hoofde kunnen rechtvaardigen.

Wat betreft de feiten die jouw moeder in jouw hoofde aanhaalt dient te worden opgemerkt dat deze nergens door haar worden vermeld tijdens haar eigen verzoek om internationale bescherming, hoewel ze daar wel de kans toe kreeg. Zo haalt ze er aan dat Nigeria geen goede plaats is om jou op te voeden en dat jullie er geen netwerk meer hebben om naar terug te keren. Aan het einde van haar persoonlijk onderhoud wordt nogmaals gevraagd of zij, los van haar eigen vrees, enige vrees ervaart in hoofde van jou als zijnde haar zoon. Hierop antwoordt zij dat er in het algemeen geen zorg of ondersteuning bestaat in Nigeria (notities van het persoonlijk onderhoud moeder, d.d. 12 februari 2024, p. 25, 27). Doorheen haar beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volhardt zij in deze verklaringen en voegt ze er verder niets aan toe (RvV arrest moeder, Nr. 323 510, p. 6, toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier).

Het verbaast dan ook ten zeerste dat jouw moeder in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming plots aanhaalt dat jij bij terugkeer naar Nigeria op verschillende manieren "vervolgd" zult worden vanwege de onbekendheid van jouw vader. Ze meent dat jij als bastaard aanzien zult worden en dan ook gepest zult worden, tribal marks toegediend zult krijgen en zal moeten deelnemen aan rituelen. Door het gebrek aan een vaderfiguur vreest zij ook dat je in het crimineel milieu zal belanden (Notities van het persoonlijk onderhoud op 26 maart 2025 (verder: NPO), p. 7 – 11). Deze fundamentele omissie in jouw moeders eerdere verklaringen maakt dat de vervolgingsfeiten die zij opwerpt in huidig verzoek alvast weinig ernstig worden genomen.

Over het algemeen blijft jouw moeder zeer algemeen en slaagt zij er niet in om in concreto aan te tonen dat jij daadwerkelijk slachtoffer zou worden van bovengenoemde feiten.

Meermaals gevraagd wie jou zou markeren met tribal marks blijft ze verwijzen naar de algemene gebruiken in jullie gemeenschap, zonder daarbij enige duiding te bieden omtrent jouw persoonlijke situatie. Uit de

informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map in jouw administratief dossier blijkt dat het aanbrengen van tribal marks binnen de Yoruba etnie sinds 2003 steeds minder wordt toegepast omwille van de wet die destijds werd ingevoerd en het toepassen van dergelijke gebruiken verbiedt (NPO, p. 9). Er mag dus worden verwacht dat jouw moeder concreet kan uitleggen waarom jij de uitzondering op de regel bent, waarbij ze aldus in gebreke blijft.

Wat betreft de verplichting tot deelname aan rituelen komt ze niet verder dan te beweren dat je mogelijks gebruikt zult worden voor rituelen gezien het ontbreken van bescherming van een vaderfiguur. Behalve het argument dat dergelijke gebruiken wel degelijk plaatsvinden binnen jullie gemeenschap en dat ze dit dus niet verzonnen heeft (NPO, p. 11), weet ze op geen enkele manier hard te maken dat jij hier werkelijk risico toe loopt.

Tenslotte vreest jouw moeder dat jij bij terugkeer naar Nigeria gepest zult worden, omdat je geen vader hebt, en dat jij op straat zult rondhangen met verkeerde mensen waardoor je in de criminaliteit zult behandelen (NPO, p. 8). Het betreft hier echter een volstrekt vage, hypothetische vrees.

Deze weliswaar nieuwe gronden (vergeleken met het eerder verzoek om internationale bescherming van jouw moeder) zijn met andere woorden louter hypothetisch en niet onderbouwd, en worden dan ook niet beschouwd als "eigen feiten" die een afzonderlijk verzoek kunnen rechtvaardigen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie EASO Nigeria Security Situation van juni 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/coi-report-nigeria-security-situation-v11-june-2021>, de EASO Country Guidance Note: Nigeria van oktober 2021 <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidancenigeria-october-2021> en de EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 Nigeria - Country Focus) blijkt dat op het Nigeriaanse grondgebied op verschillende plekken en in verschillende staten conflicten plaatsvinden van diverse aard en waarin diverse actoren een rol spelen : Islamitische groeperingen, waaronder Boko Haram en splintergroeperingen zoals Jama'at Ahl as-Sunnah lid-Da'wah wa'l-Jihad (JAS), Ansura, Islamic State West Africa Province (ISWAP) en Bakura die actief zijn in het noordoosten; conflicten in het noordwesten waarbij groepen herders, burgerwachten, criminele bendes, alsook Islamitische groeperingen betrokken zijn; etnisch geweld tussen de gemeenschappen van nomadische veehouders en landbouwers in het noordwesten en vanuit de Middle Belt naar het zuiden; militante acties in de Nigerdelta; en separatistische Biafra-agitatie in het zuidoosten. Het onderscheid tussen criminele gewapende groepen, bendes, bandieten, gemeenschapsmilities, herders en boeren en burgerwachten is niet altijd duidelijk. De grenzen tussen deze groepen vervagen steeds meer. Uit deze informatie komt duidelijk naar voren dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van deze conflicten in Nigeria regionaal erg verschillend is.

De gehanteerde informatie stelt dat er in Nigeria geen deelstaten zijn waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken deelstaat louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Uit het recente rapport van EUAA Nigeria – Country Focus van juli 2024 Nigeria - Country Focus dat een overzicht geeft van de veiligheidssituatie in Nigeria in de periode van 1 januari 2023 tot 31 maart 2024, met inbegrip van recente veiligheidstrends, de impact op burgers en een uitsplitsing van de veiligheidssituatie per geopolitieke zone, blijkt dat de situatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja stabiel is gebleven. Uit een grondige analyse van dit rapport blijkt geenszins dat de veiligheidssituatie in de overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja dermate is gewijzigd dat de huidige beoordeling door het CGVS in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet niet meer actueel zou zijn.

In een aantal deelstaten zoals Borno, Adamawa, Yobe, Kaduna, Katsina, Zamfara en Benue, vindt willekeurig geweld plaats, al dan niet op grote schaal, maar de "loutere aanwezigheid" in deze deelstaten is ontoereikend om een reëel risico te lopen slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict.

De overige 29 deelstaten en het federale hoofdstedelijke gebied Abuja zijn regio's waar er zich weliswaar veiligheidsincidenten van diverse aard kunnen voordoen en waarin diverse actoren kunnen betrokken zijn maar waar in het algemeen geen reëel risico bestaat dat een burger wordt getroffen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de deelstaat Ogun, de regio waar jouw moeder vandaan komt (NPO moeder, p. 7), actueel geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in de

deelstaat Ogun aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dan ook dat jouw moeder geen feiten heeft aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De documenten die jouw moeder neerlegt staven enkel en alleen jouw schoolloopbaan en vrijetijdsactiviteiten te België, die in bovenstaande niet ter discussie staan.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd je de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar jou werden verstuurd op 21 mei 2025. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor je wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Minister van Asiel en Migratie op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast."

2. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Terloops voert verzoeker ook de schending aan van de artikelen 3 en 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM).

Verzoeker geeft aan niet akkoord te gaan met de weigeringsmotieven in de bestreden beslissing en tracht deze te weerleggen.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan. De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten zoals deze voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU, met name ervoor zorgen dat het daadwerkelijk rechtsmiddel een volledig en ex nunc onderzoek omvat van zowel de feitelijke als juridische gronden, met inbegrip van, indien van toepassing, een onderzoek van de behoefte aan internationale bescherming.

3.2. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met (a) alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, (b) de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen, samen met informatie over de vraag of de verzoeker aan vervolging of ernstige schade is blootgesteld of zou kunnen worden blootgesteld en (c) de individuele situatie en persoonlijke omstandigheden van de verzoeker.

Consistentie, voldoende detaillering alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

4. Beoordeling

4.1. Wat betreft de bijzondere procedurele noden, kan worden gewezen op volgende pertinente motieven in de bestreden beslissing:

“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen. Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend. Meer bepaald werd jouw moeder, en tevens jouw voogd; K. J., gehoord in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming aangezien je wegens jouw jonge leeftijd nog niet over de capaciteiten of het onderscheidingsvermogen beschikt om een persoonlijk, onderhoud af te leggen (artikel 57/5ter, §2, 2° en/of 57/6, §3, 2de lid Vreemdelingenwet). Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in et kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan jouw verplichtingen.”

Verzoeker laat deze concrete motieven ongemoeid zodat hij er geen afbreuk aan doet.

4.2. De bestreden beslissing is genomen op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat voorziet in de mogelijkheid om het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige vreemdeling niet-ontvankelijk te verklaren wanneer hij of zij geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet waarover een definitieve beslissing werd genomen.

In de memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° lid van de Vreemdelingenwet wordt gesteld: *“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.”* (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

De kernvraag is derhalve of verzoeker eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, juncto artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

4.3. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad, in navolging van de commissaris-generaal, vast dat verzoeker ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, 6°, juncto artikel 57/1, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet.

4.4. Vooreerst wordt in de bestreden beslissing met reden opgemerkt dat verzoekers moeder in kader van haar beschermingsverzoek geenszins eerder gewag maakte van verzoekers vrees voor vervolging en de feiten die in dit kader worden aangehaald:

“Zo haalt ze er aan dat Nigeria geen goede plaats is om jou op te voeden en dat jullie er geen netwerk meer hebben om naar terug te keren. Aan het einde van haar persoonlijk onderhoud wordt nogmaals gevraagd of zij, los van haar eigen vrees, enige vrees ervaart in hoofde van jou als zijnde haar zoon. Hierop antwoordt zij dat er in het algemeen geen zorg of ondersteuning bestaat in Nigeria (notities van het persoonlijk onderhoud moeder, d.d. 12 februari 2024, p. 25, 27). Doorheen haar beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen volhardt zij in deze verklaringen en voegt ze er verder niets aan toe (RvV arrest moeder, Nr. 323 510, p. 6, toegevoegd aan de blauwe map in het administratief dossier).”

De commissaris-generaal motiveert dan ook terdege verder: *“Het verbaast dan ook ten eerste dat jouw moeder in het kader van jouw verzoek om internationale bescherming plots aanhaalt dat jij bij terugkeer naar Nigeria op verschillende manieren “vervolgd” zult worden vanwege de onbekendheid van jouw vader. Ze meent dat jij als bastaard aanzien zult worden en dan ook gepest zult worden, tribal marks toegediend zult krijgen en zal moeten deelnemen aan rituelen. Door het gebrek aan een vaderfiguur vreest zij ook dat je in het crimineel milieu zal belanden (Notities van het persoonlijk onderhoud op 26 maart 2025 (verder: NPO), p. 7 – 11). Deze fundamentele omissie in jouw moeders eerdere verklaringen maakt dat de vervolgingsfeiten die zij opwerpt in huidig verzoek alvast weinig ernstig worden genomen.*

Over het algemeen blijft jouw moeder zeer algemeen en slaagt zij er niet in om in concreto aan te tonen dat jij daadwerkelijk slachtoffer zou worden van bovengenoemde feiten.

Meermaals gevraagd wie jou zou markeren met tribal marks blijft ze verwijzen naar de algemene gebruiken in jullie gemeenschap, zonder daarbij enige duiding te bieden omtrent jouw persoonlijke situatie. Uit de informatie die werd toegevoegd aan de blauwe map in jouw administratief dossier blijkt dat het aanbrengen van tribal marks binnen de Yoruba etnie sinds 2003 steeds minder wordt toegepast omwille van de wet die destijds werd ingevoerd en het toepassen van dergelijke gebruiken verbiedt (NPO, p. 9). Er mag dus worden verwacht dat jouw moeder concreet kan uitleggen waarom jij de uitzondering op de regel bent, waarbij ze aldus in gebreke blijft.

Wat betreft de verplichting tot deelname aan rituelen komt ze niet verder dan te beweren dat je mogelijks gebruikt zult worden voor rituelen gezien het ontbreken van bescherming van een vaderfiguur. Behalve het argument dat dergelijke gebruiken wel degelijk plaatsvinden binnen jullie gemeenschap en dat ze dit dus niet verzonnen heeft (NPO, p. 11), weet ze op geen enkele manier hard te maken dat jij hier werkelijk risico toe loopt.

Tenslotte vreest jouw moeder dat jij bij terugkeer naar Nigeria gepest zult worden, omdat je geen vader hebt, en dat jij op straat zult rondhangen met verkeerde mensen waardoor je in de criminaliteit zult behandelen (NPO, p. 8). Het betreft hier echter een volstrekt vage, hypothetische vrees.”

Gelet op wat voorafgaat, besluit de commissaris-generaal terdege: *“Deze weliswaar nieuwe gronden (vergeleken met het eerder verzoek om internationale bescherming van jouw moeder) zijn met andere woorden louter hypothetisch en niet onderbouwd, en worden dan ook niet beschouwd als “eigen feiten” die een afzonderlijk verzoek kunnen rechtvaardigen.”*

Verzoeker volhardt in zijn verklaringen en verwijst naar algemene landeninformatie en een persartikel. Hij haalt, met verwijzing naar landeninformatie, ten aanzien van zichzelf aan dat hem bij terugkeer naar Nigeria moeilijkheden te wachten staan omdat buitenechtelijke kinderen vaak worden gestigmatiseerd. Hij meent dat hij een reëel risico loopt op sociale uitsluiting, culturele vernedering en tribal mark; alsook een risico om op straat terecht te komen en in de criminaliteit te belanden.

Met het louter volharden in zijn verklaringen en het verwijzen naar algemene landeninformatie, brengt verzoeker echter geen concrete en dienstige elementen bij die bovenstaande pertinente weigeringsmotieven kunnen ontkrachten, met name dat verzoekers beweerde vrees voor tribal marks, deelname aan rituelen en het belanden in de criminaliteit, zeer algemeen, vaag en hypothetisch blijft. Het louter aanhalen van algemene landeninformatie kan de beweerde vrees niet concretiseren en doet hierover niet anders denken.

Bovendien blijkt uit de landeninformatie dat het aanbrengen van tribal marks binnen de Yoruba etnie sinds 2003 steeds minder wordt toegepast omwille van de wet die destijds werd ingevoerd en het toepassen van dergelijke gebruiken verbiedt, zodat er dus mag worden verwacht dat verzoekers moeder concreet kan uitleggen waarom verzoeker de uitzondering op de regel bent, waarbij ze aldus in gebreke blijft.

Daargelaten de vraag of verzoeker behoort tot een specifieke sociale groep (illegitieme kinderen zonder een erkende vader), neemt dit niet weg dat nog steeds moet worden nagegaan of de persoon die zich op deze vervolgingsgrond beroept een *“gegronde vrees”* heeft. In dit verband moet de beoordeling of de vrees van een verzoeker voor vervolging gegrond is, plaatsvinden op individuele basis en per geval met waakzaamheid en voorzichtigheid worden verricht, uitsluitend op basis van een concrete beoordeling van de feiten en omstandigheden, teneinde uit te maken of de vastgestelde feiten en omstandigheden een zodanige bedreiging vormen dat deze verzoeker, gezien zijn individuele situatie, goede gronden heeft om te vrezen daadwerkelijk te zullen worden vervolgd wanneer hij terugkeert naar zijn land van herkomst.

Stigmatisering, discriminatie of uitstoting/uitsluiting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen.

Verzoeker reikt echter in het kader van zijn beschermingsverzoek geen concrete elementen of aanwijzingen aan dat hij bij een eventuele terugkeer uit Europa door zijn familie of zijn lokale gemeenschap zou worden verstoten, laat staan dat er in zijn hoofd sprake zou kunnen zijn van een uitzonderlijke situatie van stigmatisering of discriminatie die kan worden gelijkgesteld met vervolging of ernstige schade.

4.5. In het verzoekschrift wordt gesteld dat verzoekers moeder een alleenstaande moeder is en dat alleenstaande moeders in Nigeria te maken krijgen met moeilijkheden. Hierbij wordt verwezen naar een

Algemeen Ambtsbericht Nigeria januari 2023, dat echter niet wordt toegevoegd aan het verzoekschrift. Verder wordt betoogd dat alleenstaande vrouwen met buitenechtelijke kinderen in sommige gemeenschappen te maken kunnen krijgen met stigma, problemen met toegang tot basisvoorzieningen en voldoende financiële middelen om het gezin te onderhouden en met controle door familie en de samenleving, hoewel in stedelijke gebieden en bij financiële onafhankelijkheid een alleenstaande vrouw in staat is om deze invloed van familie en samenleving af te wenden. Voorts zouden slachtoffers van seksuele uitbuiting en vrouwen die van de migratietocht terugkeerden uit Europa met een kind, in grote mate te maken krijgen met discriminatie, stigma en uitsluiting.

De Raad stelt vast dat dit betoog in wezen betrekking heeft op verzoekers moeder en niet op verzoeker zelf. Het betreft dus geen eigen feit.

Bovendien heeft de Raad hierover bij arrest van 24 januari 2025 met nr. 320 652 al uitgebreid geoordeeld als volgt:

“In zoverre verzoekster verwijst naar het belang van het kind en dat er een gevaar van vervolging kan ontstaan voor haar zoon bij een terugkeer naar Nigeria, benadrukt de Raad dat de algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, geen afbreuk doet aan de eigenheid van het asielrecht, waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet in uitvoering van Europese regelgeving en van het Vluchtelingenverdrag, duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Daarnaast toont verzoekster niet in concreto aan hoe het ontbreken van een familiaal of vriendschappelijk netwerk impliceert dat zij haar zoon er niet zal kunnen opvoeden of niet voor zichzelf zal kunnen zorgen.

De Raad treedt de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier: “Uw voornaamste reden om niet naar Nigeria terug te keren, is gericht op het ontbreken van een familiaal of vriendschappelijk netwerk in Nigeria waardoor u meent dat u er uw zoon niet zult kunnen opvoeden noch voor uzelf zult kunnen zorgen (NPO, p. 25 – 26). Dit betreft echter een motief van louter persoonlijke aard dat als dusdanig geen verband houdt met de criteria bepaald in artikel, A(2) van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria inzake subsidiaire bescherming vermeld in artikel 48/4 van diezelfde wet. Bovendien dient opgemerkt dat doorheen uw verklaringen blijkt dat u een zelfstandige vrouw bent die wel degelijk in staat is om haar mannetje te staan. Ondanks het feit dat het u aanvankelijk ontbrak aan een netwerk in Italië en Duitsland heeft u er op zelfstandige wijze stappen gezet in het zoeken naar werk en een woonplaats, het opbouwen van een netwerk en het doorlopen van uw procedure ivm met uw verzoek om internationale bescherming aldaar. Zo verklaart u dat u na het verkrijgen van humanitaire bescherming in Italië verschillende pogingen heeft ondernomen om werk te vinden in Benevento. In de hoop om daar wel werk te vinden, verhuisde u vervolgens naar een kennis in Padova (NPO, p. 5). In Italië had u een kennis bij wie u werd uitgenodigd om zijn verjaardag te vieren én leerde u een man kennen van wie u zwanger werd van het zoontje dat u hier in België vergezelt, T.(...) (NPO, p. 5 – 6). Nadat u er niet in slaagde om werk te vinden, en ook omdat u getuige was geweest van het overlijden van een kennis ten gevolge van drugs, nam u zelf de beslissing om naar Duitsland te gaan, er opnieuw een verzoek om internationale bescherming in te dienen en een advocaat onder de arm te nemen (NPO, p. 6). Vervolgens besloot u dan weer om na het ontvangen van een negatief antwoord omtrent uw Dublinprocedure op zelfstandige wijze, en in het gezelschap van uw zoontje T.(...), naar België te reizen en er opnieuw om internationale bescherming te verzoeken (NPO, p. 17, 19). Daarbovenop blijkt dat u in Nigeria uw primary school heeft beëindigd, dat u er gedurende twee jaar een opleiding als kapper heeft gevolgd en dat u de Engelse taal eveneens wat onder de knie heeft (NPO, p. 7 – 10). Al het bovenstaande spreekt uw stelling dat u niet in staat zou zijn om een eigen leven op poten te zetten in Nigeria dan ook volledig tegen.

Ook de reden waarom u uiteindelijk heeft besloten om Nigeria te verlaten, valt niet onder de criteria die worden opgesomd in het Vluchtelingenverdrag van Genève. Luidens artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag is een vluchteling een persoon “die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan, of uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen”. U verklaart echter dat u A.(...) - de vrouw die uw reis naar Libië heeft bewerkstelligd – toevallig langskwam in het restaurant waar u werkte te Kano State en dat zij u vertelde dat ze reizen organiseerde naar Libië waarna u inging op haar voorstel in de hoop om werk te vinden in het buitenland en zo een betere toekomst U heeft sinds 2019 niets meer van A.(...) gehoord (NPO, p. 20). Uw drijfveer om Nigeria definitief te verlaten, is aldus louter van economische aard hetgeen geen grond vindt in het Vluchtelingenverdrag.

Wat betreft het seksueel misbruik dat u meent te hebben ervaren door uw oom S.(...) en het fysiek geweld door uw eerdere partner I.(...), de vader van uw twee kinderen Me.(...) en W.(...), dient opgemerkt dat u deze niet betreft in uw actuele vrees bij terugkeer naar Nigeria noch dat deze de directe aanleiding hebben gevormd tot uw definitief vertrek uit Nigeria (NPO, p. 10, 16, 21 – 25). In 2009 werd uw oom S.(...) door uw grootmoeder betrapd wanneer hij u aan het verkrachten was. Sindsdien heeft u nog één jaar bij hen ingewoond, maar sliep u in plaats van in de slaapkamer van uw oom en zijn gezin in die van uw grootmoeder, zonder daarbij problemen te ervaren (NPO, p. 24 – 25). Het huis van uw grootmoeder, waar tevens uw oom

S.(...) woonde, bevond zich in Mowe Ibavo (NPO, p. 12 – 13). In 2010 besloot u – zonder sindsdien nog iets te horen van uw oom S.(...) of problemen te ervaren omtrent diens situatie – in te trekken bij uw toenmalige partner I.(...), eveneens wonende in Mowe Ibavo (NPO, p. 13 – 15). Nadat u fysiek geweld heeft ervaren tijdens uw woonst bij I.(...) besloot u – evenwel op zelfstandige wijze – in 2013 te verhuizen naar uw vriendin M.(...) in Kano State (NPO, p. 14 - 15). Ook daar had u niet het idee dat het noodzakelijk was om Nigeria te verlaten omwille van het seksueel en fysiek misbruik dat u eerder had ervaren. In tegendeel, u besloot er alvast voor een periode van zes maanden te verblijven en er een leven uit te bouwen door onder meer aan de slag te gaan als restaurantmedewerker tot het moment dat A.(...) langskwam in het restaurant en u de mogelijkheid bood om naar het buitenland te gaan en daar beter werk te vinden (NPO, p. 10, 12, 21). Met uw toenmalige partner I.(...) heeft u vandaag de dag zelfs nog contact om u te informeren over het welzijn van uw kinderen, Me.(...) en W.(...), die bij zijn zus verblijven (NPO, p. 16). U voelde zich met andere woorden op geen enkel moment genoodzaakt om Nigeria te verlaten, louter en alleen omwille van het door u beleefde misbruik. Ongeacht het seksueel misbruik in hoofde van uw oom S.(...) of het fysiek geweld door uw partner I.(...) heeft u sinds het verlaten van die toxische omstandigheden geen problemen meer ervaren daaromtrent. Er is dan ook geen enkele concrete indicatie waarom dat bij een huidige terugkeer naar Nigeria opeens wel zou opspelen. Wanneer u een derde maal wordt gevraagd of er nog andere zaken of personen zijn die u vrees bij een eventuele terugkeer naar Nigeria haalt u een incident aan waarbij uw oom een nicht van u heeft geslagen waarna zij haar kindje heeft verloren. Uit gerechtigheid voor de familie van uw nicht werd onder andere u gearresteerd, voor drie dagen vastgehouden en uiteindelijk vrijgelaten op borg met de hulp van uw grootmoeder. Niet alleen dateren deze feiten reeds van 2012 – en dus twaalf jaar geleden (NPO, p. 26), maar zijn deze problemen louter van familiale en gemeenrechtelijke aard waardoor ze opnieuw geen verband houden met één van de criteria zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie (meer bepaald ras, nationaliteit, religie, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep) zoals vastgelegd in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch met de criteria vermeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet inzake subsidiaire bescherming.

Uit bovenstaande verklaringen valt eenduidig af te leiden dat in uwen hoofde geen “gegronde vrees voor vervolging” zoals bepaald in de Conventie van Genève in aanmerking kan worden aangenomen, noch dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een “reëel risico op het lijden van ernstige schade” zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen. Daarnaast maakt u het allesbehalve aannemelijk dat u onvoldoende zelfredzaam zou zijn om een eigen leven op starten in Nigeria ondanks dat u er naar eigen zeggen niemand meer heeft.”

Bij een gebrek aan andere dienstige argumenten in het verzoekschrift, treedt de Raad de overige motieven van de bestreden beslissing eveneens bij. Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.”

Verzoeker kan onderhavig verzoekschrift niet aanwenden ten aanzien van de beslissing van tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire bescherming die reeds kracht van gewijsde heeft en niet het voorwerp vormt van het verzoekschrift.

4.6. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie in het rechtsplegingsdossier, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in de deelstaat Ogun geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Ogun aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. De vraag naar het al dan niet voorhanden zijn van persoonlijke omstandigheden die het risico op ernstige schade kunnen verhogen, stelt zich hier dus niet.

Verzoeker betwist noch weerlegt deze analyse en toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

4.7. De Raad oordeelt ten slotte dat de documenten die verzoeker heeft neergelegd op het CGVS geen afbreuk kunnen doen aan het voorgaande omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terechte redenen waartegen geenszins enig dienstig verweer wordt gevoerd.

De commissaris-generaal oordeelt terecht: “De documenten die jouw moeder neerlegt staven enkel en alleen jouw schoolloopbaan en vrijetijdsactiviteiten te België, die in bovenstaande niet ter discussie staan.”

Het louter benadrukken van de neergelegde documenten, werpt geen ander licht op de concrete beoordeling ervan. Deze documenten houden immers geen verband met verzoekers aangevoerde vrees ten aanzien van Nigeria en verzoekers integratie in België is irrelevant bij de beoordeling van de nood aan internationale bescherming.

Verzoeker benadrukt nog dat hij in Duitsland is geboren, sinds 2021 in België verblijft, hier sociale, emotionele en culturele banden heeft ontwikkeld en voert een schending van artikel 8 van het EVRM aan.

Verzoeksters verwijzing naar artikel 8 van het EVRM is in casu niet dienstig en doet geen afbreuk aan de hierboven reeds uiteengezette appreciatie van haar beschermingsverzoek. Het doel van de procedure voor

het verwerven van internationale bescherming is immers niet om het recht op eerbiediging van privé-, familie- en gezinsleven te bevestigen, doch wel om na te gaan of de vreemdeling bescherming nodig heeft in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. De bevoegdheid van de Raad, dit wil zeggen het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van subsidiaire beschermingsstatus, zonder een verwijderingsmaatregel te nemen, laat dan ook niet toe tot een beoordeling over te gaan (RvS 12 november 2007, nr. 176.706; RvS 11 april 2008, nr. 181.984). Verder benadrukt de Raad dat hij in het kader van het thans voorliggende beroep geen uitspraak doet over een terugleidings- of verwijderingsmaatregel. Hij beschikt over een gebonden bevoegdheid en gaat louter na of verzoeker al dan niet voldoet aan de voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming. Onderhavige beslissing houdt enkel in dat aan verzoeker de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus wordt geweigerd en strekt er op geen enkele wijze toe zijn privé- en/of gezinsleven te verhinderen of te bemoeilijken.

4.8. Gelet op het voorgaande, wordt in de bestreden beslissing terecht besloten dat verzoeker geen eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Een verder onderzoek ten gronde in het kader van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet dringt zich aldus niet meer op nu het voorliggend beschermingsverzoek terecht niet-ontvankelijk worden verklaard.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekers moeder in zijn naam werd gehoord op het CGVS met de hulp van een tolk die het Yoruba machtig is. Tijdens dit gehoor kreeg zij de mogelijkheid de vluchtmotieven van verzoeker uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten en kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Verzoeker heeft geen argumenten, gegevens of stukken aangebracht die een ander licht werpen op de motieven die de bestreden beslissing kunnen schragen. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

4.9. Wat betreft artikel 3 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze is beperkt tot het onderzoek of verzoekster al dan niet eigen feiten heeft aangehaald in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering. Bijgevolg is een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM niet aan de orde.

4.10. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien december tweeduizend vijftientig door:

M. MAES TORRES LOREDO,

kamervoorzitter

T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

